Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

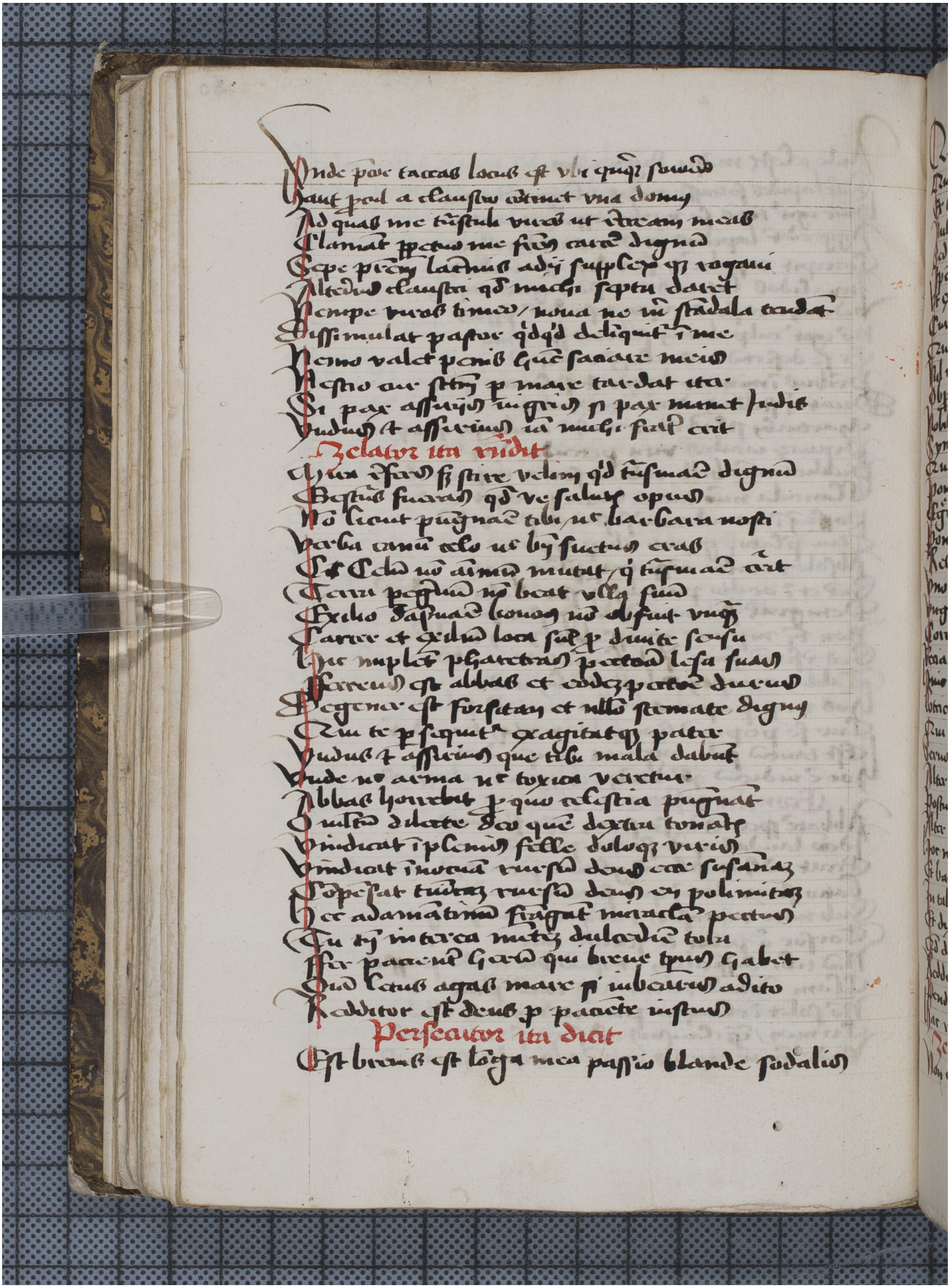

Inde por tacras locus est vbi quisq; sonuit
Haut procul a clausis adiunct vna domus
Ad quas me tristis vocat ut idem mecum
Clamat pectus me sicq; carere digna
Sepe precor laetus adi supplicq; rogauit
Altrius clausis qd michi septa dabit
Nempe vocas timeo/ nona ne in sedula tendat
Dissimulat pastor qdqd deliquit i me
Nemo valet penis quae sacrae meis
Nesto cur stetis p mare tardat ita
Si pax assurgit in grid p pax manet sedis
Vudus et assirius in michi fiat erit

Zelator ita vidit

Cur ifirm si stire velim qd tu mihi digna
Bestia fuerat qd ve salus opus
Nō licet pugnare tibi/ ut barbara nosti
Verba armis celo ut bis fructus erat
Est Celo in armis mutat/ q tu mihi erit
Tam pedibus ne beat velis sed
Exilio dignae lorum ne desint vnqs
Carter et exilium loca sint p dumis sensu
Que nuptiis pharetrus pectoris lesu suas
Forcum est abbas et oddz pectoris durum
Degenere est fortitudo et nullo stemate digna
Cum te p sequitur agitat qs pater
Vudus et assirius que tibi mala dabit
Vude ne arma ut turcia vertur
Abbas honorabit p quo celestia pugnat
Nulsed dilecte deo que dextra tuorum
Vindicat i plenis fellis doloqz viris
Vindicat i nocua tuis sed deus ecce susanna
Sospesat tuebatur tuis sed deus ecce polimitus
Hec adamatinus fingit miracla pectus
Tu ty in terra metz dulcedine tuta
Per paucum Gerd qui breue tpus habet
Sed beatus agnus mare p inbeatus adito
Redditor est deus p pacente instus

Persecutor ita dicit

Est breuis est longa mea passio blande sodalis